

Uchwała nr 64/2016
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z dnia 24 sierpnia 2016 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Gminy Kłodzko nr 202/VII/2016
z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie zwolnień i ulg od podatku od nieruchomości
na terenie Gminy Kłodzko w ramach pomocy de minimis

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 446), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu

stwierdza nieważność

uchwały Rady Gminy Kłodzko nr 202/VII/2016 z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie zwolnień i ulg od podatku od nieruchomości na terenie Gminy Kłodzko w ramach pomocy de minimis — z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 716).

Uzasadnienie

Uchwała Rady Gminy Kłodzko nr 202/VII/2016 z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie zwolnień i ulg od podatku od nieruchomości na terenie Gminy Kłodzko w ramach pomocy de minimis wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w dniu 27 lipca 2016 roku.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, co następuje:

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały wskazano przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 oraz 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 446) oraz art. 7 ust. 3, art. 20b i art. 20d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 716), zwanej dalej „u.p.o.l.”.

W § 5 badanej uchwały Rada Gminy zdefiniowała użyte w uchwale określenia, przyjmując, że jako:

- „zwolnienia od podatku — należy przez to rozumieć 50% lub 100% zwolnienia od podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli lub ich części będących własnością przedsiębiorcy w danym rok podatkowym wykorzystywanych do działalności gospodarczej” (§ 5 pkt 1),
- „ulga w podatku — zmniejszenie rozmiarów uiszczanego podatku o 50% lub 30%” (§ 5 pkt 10).

W § 7 badanej uchwale Rada Gminy Kłodzko określiła czas trwania ulgi, uzależniając go od przyrostu zatrudnienia u przedsiębiorcy w ramach już istniejącej inwestycji:

- „o co najmniej 3 nowe miejsca pracy w przypadku ulgi na 1 rok w 50% od powierzchni oraz budowli związanych z działalnością gospodarczą” (§ 7 pkt 1),
- „o co najmniej 5 nowych miejsc pracy w przypadku ulgi na 2 lata w 50% od powierzchni oraz budowli związanych z działalnością gospodarczą” (§ 7 pkt 2),
- „o co najmniej 10 nowych miejsc pracy w przypadku ulgi na 3 lata w 50% od powierzchni oraz budowli związanych z działalnością gospodarczą” (§ 7 pkt 3).

Z kolei w § 9 uchwały postanowiono, że „przedsiębiorca, który uzyskał zwolnienie określone w § 8 i rozszerzy swoją działalność gospodarczą poprzez zwiększenie powierzchni budynków, budowli lub gruntów w stosunku do już istniejących powierzchni, z przeznaczeniem na cele działalności gospodarczej, jednocześnie zwiększając zatrudnienie o co najmniej 10 nowych miejsc pracy uzyskuje dodatkowo ulgę w podatku od nieruchomości od już istniejących budynków, budowli, gruntów w stosunku do których dokonał rozszerzenia działalności gospodarczej w następujący sposób: a) w pierwszym roku 50% ulgi od powierzchni i budowli, b) w drugim roku 30% ulgi od powierzchni i budowli”.

Rada gminy zgodnie z art. 7 ust. 3 u.p.o.l. może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w art. 7 ust. 1 u.p.o.l. oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz.U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1840, z późn. zm.).

W doktrynie polskiego prawa podatkowego i w orzecznictwie sądowym (por. np. wyrok WSA Poznaniu z dnia 12 grudnia 2008 r. sygn. akt I SA/Po 965/08, wyrok NSA z dnia 17 lutego 2011 r. sygn. akt II FSK 1753/2009) ugruntowane jest stanowisko, że niedopuszczalne jest utożsamianie kategorii zwolnienia podatkowego z kategorią ulgi podatkowej. W przypadku ulgi podatkowej prawodawca nie rezygnuje z opodatkowania, a jego zamiarem jest tylko i wyłącznie redukcja obciążenia podatkowego, zmniejszenie rozmiarów płaconego podatku. Ułga podatkowa występuje zatem w formie odliczenia od podstawy opodatkowania lub podatku, bądź obniżki stawki podatkowej. Zwolnienie przedmiotowe oznacza definitywne, ostateczne wyłączenie określonej kategorii przedmiotu opodatkowania spod obowiązku podatkowego. Tak więc zwolnienie przedmiotowe w odróżnieniu od ulgi podatkowej nie może odnosić się do wysokości należnego podatku i stawki podatku. Rozróżnienie tych dwóch pojęć prowadzi do stwierdzenia, że rada gminy jest uprawniona do wprowadzenia ulg podatkowych wyłącznie wówczas, gdy posiada ku temu wyraźną delegację zawartą w ustawie. Jak stanowi art. 7 ust. 3 u.p.o.l., rada gminy jest uprawniona wyłącznie do wprowadzania zwolnień przedmiotowych od podatku od nieruchomości. Dlatego też uznać należy, że podjęcie przez Radę Gminy Kłodzko decyzji o wprowadzeniu ulg podatkowych w podatku od nieruchomości określonych w przedmiotowej uchwale istotnie narusza art. 7 ust. 3 u.p.o.l.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu orzekło jak w sentencji uchwały.

Na niniejszą uchwałę Radzie Gminy Kłodzko przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od daty doręczenia uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

Lucyna Hanus